

Toimiva koti on kaunis

Jaana Mertama, sisustussuunnittelija

”Mietin aina työssäni sisustussuunnittelijana tilan toiminnallisuutta ja sitä, mitä asiakas oikeasti tarvitsee. Jos joku haluaa 20 000 euron keittiöremontin, on syytä kysyä, kuinka paljon hän kokkailee.

Moni remontoii asuntoaan sen seuraavaa omistajaa varten. Siksi kylpyhuoneeseenkin valitaan ne turvalliset, valkoiset laatat, vaikka oikeasti omistaja haluaisi jotain muuta.

Olen huomannut työssäni, että suomalaisilla on liikaa tavaraa. Ihmiset tuntuvat kiintyvän ihan kaikkeen: astioihin, maljakoihin, pikkupossuihin, tonttuihin, kenkiin tai laukkuihin, kuka mihinkin. Pula-ajan kokeneet, iäkkäät ihmiset saattavat kerätä ja säilyttää tavaraa varmuuden vuoksi, mutta nuorempien kohdalla en ymmärrä hamstraamista. Miksi pitää omistaa 15 valkoista t-paitaa, kun niitä kaikkia ei kuitenkaan ehdi käyttää?

Monen asunnon murheenkryyni on ahdas eteinen, jota on vaikea pitää järjestyksessä. Sinne on hyvä hankkia avainkaappi ja lehdille oma teline. Lisäksi on hyvä olla nauhlakko tai vaatekaappi, laskutaso kännykälle sekä kenkiä varten kaappi tai hyllyt. Ahtaassa tilassa katosta riippuva nauhlakko on hyvä ratkaisu.

Moni tuskailee riittämättömien keittiökaappien kanssa. Usein niissä lojuu suuret määrät astioita ja välineitä, joita ei koskaan käytetä. Jos kymmenen litran kattilaa tarvitsee kerran vuodessa, sitä voi loppuajan säilyttää vaikka vintillä. Tai onko järkevää pitää välinelaatikossa viisi vispilää, jos käyttää vain yhtä?

Ja toisaalta päinvastoin: miksi kaunis juhla-astiasto kaivetaan kaapin perukoilta vain kerran vuodessa? Arkea tai vaikka jokaista sunnuntaita voi ihan hyvin ilahduttaa juuri niillä kauneimmilla astioilla.

Kehotan asiakkaita miettimään tavaroille omat paikat. Silloin ne pysyvät järjestyksessä automaattisesti. Kaikissa kerrostaloissa ei ole vintti- tai kellarikomeroita, joihin kausivaatteet tai -urheiluvälineet saisi varastoitua. Jos säilytystilaa ei kerta kaikkiaan ole, kannattaa harkita minivarausten vuokraamista.

Kaikki eivät osaa tai jaksaa karsia ympäriltään roinaa tai järjestää asuntoaan käytännölliseksi, ja silloin minä voin auttaa. Usein en edes hanki uusia säilytyskaluja. Riittää, kun siivoan vanhat kaapit ja hyllyt perusteellisesti ja säilytän vain sen, mitä asukas oikeasti tarvitsee.

Joillain ihmisillä on tapana säilöä sanomalehtiä mielenkiintoisten artikkelien vuoksi, mutta harva meistä tarttuu uudestaan vanhoihin juttuihin. Lehtipinot kasvavat nopeasti, ja ne vievät paljon tilaa.

Kylpyhuoneessa on hyvä olla ainakin yksi kaappi, johon kosmetiikka ja pesuaineet mahtuvat. Jos purkkeja ja purukoita alkaa kertyä pöytätasolle, on se merkki siitä, että niitä on liikaa.

Kun lapseni olivat pieniä, minulla oli tapana siivota kaapit sekä syksyllä että keväällä. Kävin jo 70-luvulla kirpputoreilla.

Kun samassa osoitteessa asuu jopa vuosikymmeniä, ihminen sokeutuu ympärillään olevalle tavaramäärälle. Havaituminen tulee usein vasta jonkin muutoksen myötä. Jos puoliso kuolee, tulee ero, muutto ulkomaille tai lapset lähtevät kotoa, on aika tehdä oman elämän inventaario.

Nyt, kun poikani muutti pois kotoa elokuussa ja tyttäreni on muuttanut omilleen jo aiemmin, aion käydä kotini kaapit perusteellisesti läpi ja hankkiutua eroon ylimääräisestä tavarasta.

Minulla on tapana lahjoittaa vaatteita yömajoihin ja ensikoteihin. Joskus vien tavaraa portin pieleen ja päälle lapun 'saa ottaa'. Se on osoittautunut helpoksi ja tehokkaaksi tavaksi saada tavarat kiertoon.

Olen saavuttanut elämässäni pisteen, jossa en oikeastaan tarvitse mitään uutta. Se tuntuu helpottavalta.”*

Jaana Mertama kehottaa säilyttämään vaatteet siten, että niihin ylettyy helposti.

